

CLINTEL og Schiller Instituttet – Et opråb til opvågning: Faren for menneskeheden er ikke klimaet, men tolerancen af en lumsk politik, som bruger klimaspørgsmålet til at ødelægge os!

Det efterfølgende er en fælles erklæring af Helga Zepp-LaRouche, stifteren af Schiller Instituttet, og Guus Berkhout, emeritus professor i geofysik, initiativtager og medstifter af CLINTEL (Climate Intelligence)

Skriv gerne under her.

Vi oplever bitre debatter om næsten alt mellem himmel og jord: grøn energi, pandemiltag, politiske ideologier, skattepolitik, flygtningekrisen, stigende huslejepriser, udhuling af grundlæggende rettigheder, pensionsopsparinger, regeringsbureaukrati, generationsspringet, kvinders rettigheder, osv. Men hvad vi ikke får øje på, er det store billede: navnlig, at vi i Vesten er styret af et stadigt mere magtfuldt politisk etablissement, som er i færd med at ødelægge alt vi har opbygget siden 2. Verdenskrig!

Alle symptomerne for et system i sammenbrud findes lige foran vores øjne, hvis vi gider se dem: et økonomisk system hvor

ligevægten mellem udgifter og indtjening er fuldstændig ude af balance; en stadig stigende hyperinflation som fortærer vores indkomst; et godt sundhedsvæsen som kun de rige har råd til; et uddannelsessystem som hverken lærer fortræffelighed eller moralske værdier; en »woke«-kultur ude af kontrol som vender folk imod hinanden; en katastrofal geopolitisk konfrontationspolitik mod angivelige rivaler – og listen kunne fortsætte!

Alle disse udtryk for krisen har et fælles ophav: Vi i Vesten lever under finansoligarkiets jerngreb, som betragter det almene vel som ikke-eksisterende, og hvis eneste interesse er at maksimere sine egne privilegier. Et oligarki, som kræver »endeløse krige« for at skabe indkomst for dets militær-industrielle kompleks, og fremmer produktionen og fordelingen af åndsfortærende stoffer, både ulovlige og lovlige, den sidste fordi finanssystemet ville havde kollapsede for længe siden uden indskuddet af hvidvaskede narkotikapenge. Og i betragtning af at dette system nu er håbløst bankerot, skal hele det økonomiske og finansielle system nu omdannes til såkaldte grønne teknologier i ét endeligt stort kup – Den store Nulstilling. Under påskuddet af klimabeskyttelse er mottoet for denne omstilling »at flytte billionerne«. Og det sker allerede nu!

Politikken for EU's Green Deal og USA's Green New Deal indebærer, at banker begrænser deres lån til investeringer i grønne teknologier, og begyndte for længe siden at underkaste selskaber et stadigt mere kvælende system af krav, såsom taksonomi, Forsyningskæde-loven (Supply Chain law), osv. På samme tid er der en metode bag de høje energipriser: at presse priserne op over smertegrænsen, pengemæssigt set, har til hensigt at manipulere befolkningen til at lære, hvordan man skal vende sig til mindre kødforbrug, varme, anstændige boliger, rejser, osv. Dette går hånd i hånd med et menneskesyn, som betragter hvert eneste menneske som en parasit, der forurener naturen. Selvom vi ved,

at CO2 er essentielt for alt liv på Jorden, trompeterer den grønne politik: »Jo mindre et CO2-aftryk, desto bedre«.

Sandheden er, at dette er gammel vin på nye flasker. Det er præcis den samme nedskæringspolitik, ført af Hjalmar Schacht, Tysklands rigsbankdirektør og økonomiminister lige før 2. verdenskrig. Dette er en kannibalisering af arbejdsstyrken. Hvem end der synes, at denne sammenligning er overdrevet, burde se filmen *Hunger Ward* om Yemen, med chefen for Verdens Fødevarerprogram, David Beasley, eller tænke på dødsraten blandt børn på Haiti.

Hvad siger Klaus Schwab om dette i sin bog, *Stakeholder Capitalism?* Han beklager sig over, at afrikanske lande som Etiopien har overvundet ekstrem fattigdom (s. 154):

»Det afslører det centrale problem i kampen mod klimaforandringerne. Den samme kraft, som hjælper folk med at undslippe fattigdom og få et ordentligt liv, er den samme som ødelægger leveomstændighederne på vores planet for fremtidige generationer. Udledningerne, som fører til klimaforandringer, er ikke blot et resultat af en selvisk generation af industrialister eller vestlige babyboomere. De er konsekvensen af ønsket om at skabe en bedre fremtid for en selv.«

Her er det sort på hvidt. Ifølge denne logik er det at øge dødsraten gennem at øge fattigdommen den bedste ting der kan ske for klimaet! Liv er ubetydeligt for Schwabs eliter.

Hvis vi ønsker at undslippe denne truende katastrofe, må vi genopbygge samfundet, med ganske andre principper som grundlag. Dette er vores positive budskab, et budskab for en fremtid fuld af håb med velstand for alle:

1. Menneskeligt liv er ukrænkeligt. Mennesket er den eneste art forsynet med kreativ fornuft, som adskiller det fra alle andre levende væsner. Denne kreative åndsevne gør det muligt for det, igen og igen, at opdage nye principper i det fysiske univers, hvilket kaldes videnskabelig fremskridt. Det

faktum, at menneskets fornuft, gennem immaterielle idéer, er i stand til at opdage disse principper, som så har en virkning i det materielle univers i form af teknologisk fremskridt, beviser at der er en overensstemmelse mellem menneskets fornufts lovmæssighed og det fysiske univers' love.

2. Ligesom rummets udstrækning og universets anti-entropiske evolution er uendelig, således er menneskesindets intellektuelle og moralske evne til at perfektionere sig. Derfor er ethvert nyt menneske en ny ressource for yderligere udvikling af universet og for løsningen af problemer på Jorden, såsom overvindelsen af fattigdom, sygdom, underudvikling og vold. At tage hånd om hinanden er det vigtigste i denne fortsatte udvikling. Det er kombinationen af kreativitet og medfølelse, som overstiger de blotte behov fra dag til dag.

3. Videnskabeligt og teknologisk fremskridt har en positiv virkning i den forstand, at når det anvendes i produktionsprocessen, forøger det arbejdskraftens produktivitet, samt industriens og landbrugets kapaciteter, som dermed fører til stigende levestandarder og en længere levetid for flere og flere mennesker. En blomstrende fysisk økonomi er betingelsen for den positive udvikling af det almene vel, og bidrager, ikke blot til eliteerne, men til alle mennesker med fødevarer af god kvalitet, rent vand, et overkommeligt og moderne sundhedsvæsen, uddannelse af god kvalitet, moderne kommunikationssystemer og, frem for alt, billig og tilstrækkelig energi med store energigennemstrømningstætheder. Den, i sig selv, sikre tredje generation af kernekraft og den fremtidige anvendelse af fusionskraft er uundværlige for at sikre menneskehedens energiforsyning i ubegrænset tid. Upålidelige energisystemer og stigende energipriser er kilden til inflation. Fattigdom begynder med energifattigdom.

4. Økonomiens formål har intet med profit at gøre, men med befolkningens lykke, på den måde som Gottfried Wilhelm Leibniz mente det, dvs. at befolkningen er i stand til at udvikle alle de iboende potentialer de har til et harmonisk hele, og dermed bidrage til den bedst mulige udvikling af menneskeheden. Eller, som Athens vise Solon sagde: Formålet med menneskeheden er fremskridt. Det er det gode styres pligt, gennem sin politik, at bidrage til sine borgeres lykke i denne forstand, begyndende med universel dannelse for alle, hvor målet er at fremme en skøn karakter gennem uddannelse og udviklingen af et stadigt voksende antal af genier. Dette perspektiv er i overensstemmelse med Vladimir Vernadskys overbevisning, at det materielle univers nødvendigvis må udvikle sig på en sådan måde, at noösfærens andel til stadighed øges i forhold til biosfærens. For at være mere specifik, vækst må have en dobbelt karakter, kreativitet for de materielle nødvendigheder og medfølelse for de immaterielle behov. At tage hånd om hinanden og om vores naturlige omverden er indeholdt i vores slogan: »Velstand for alle«, hvor »alle« ikke blot betegner os her og nu, men også fremtidige generationer.

Menneskets sande identitet er ikke at forblive en jordboer. Dets identitet, som den eneste kendte art forsynet med kreativ fornuft, er at udforske rummet, som vi gjorde det med Jorden. Det, som rumfationæren Krafft Ehrlicke kaldte den »udenjordiske nødvendighed«, eller i en vis forstand rumfartens nye dannelsesvirkning på mennesket, kræver, at mennesket i sandhed bliver »voksen«, dvs. at frigøre sig fra sine irrationelle impulser og gøre kreativitet til sin identitet, hvilket indtil nu kun har været tilfældet for udmærkede videnskabsmænd og kunstnere indenfor klassisk kultur. På dette evolutionstrin af kærlighed til menneskeheden og kærlighed til skabelsen, skabt gennem erkendelsen af det materielle univers' storslåethed, vil det være blevet naturligt, at mennesket tager sig af alle aspekter af

menneskeheden, planeten, naturen og universet, i større forstand, med stor omsorg, fordi den opdigtede modsigelse mellem menneske og natur vil være overvundet (ny forvaltning). Mennesket eksisterer ikke i modsætning til naturen; det er den mest udviklede del af den. Dette er hvad Schiller kaldte frihed gennem nødvendighed, og det er det koncept, som Beethoven skrev over sin Store Fuga: »Så nøje som fri« [»So streng wie Frei«].

Denne store idé om mennesket, og alt som det har bygget, trues af folk som Hjalmar Schacht og Klaus Schwab, de magtsyge politiske ledere og verdens profitgriske erhvervsledere. Dette er et opråb til opvågning, henvendt til alle mennesker, om at modsætte sig faren for en ny ondskab. Lad os forhindre et tilbagefald til fortiden, da en ondskabsfuld elite forarmede menneskeheden og fortalte, at vi skulle være tilfredse med sådanne tilstande.

Skriv gerne under her.